

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011659
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011659.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. B. XXXX, D. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. februára 2026 v Trenčíne, prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9PP/79/2025 zo dňa 26. novembra 2025 a jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3Tk/2/2019 zo dňa 26. marca 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/24/2021 zo dňa 26. januára 2022 bol odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len "odsúdený") za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a), b), c), d), odsek 2 písm. c), odsek 4 písm. c) Tr. zákona v znení účinnom do 30.04.2022 s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil do výkonu tohto trestu dňa 30. septembra 2025.

Dňa 15. októbra 2025 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2025 rozhodol uznesením pod sp. zn. 9PP/79/2025 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného podmiennečne prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky a nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky. Zároveň odsúdenému podľa § 51 odsek 4 písm. 5) Tr. zákona uložil príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Proti uvedenému uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry) podal prokurátor sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia aj písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení uviedol, že dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného absentuje splnenie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie spočívajúce v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Poukázal na obsah hodnotenia odsúdeného, v ktorom sa konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko recidívy je stredné, pričom ústav jeho podmiennečné prepustenie na slobodu neodporúča. Ďalej poukázal na závažnú trestnú minulosť odsúdeného, ktorá spolu s nepriaznivou prognózou svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor

navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek I písm. b) Tr. poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že zamietne návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 12. januára 2026, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 05. februára 2026 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci krajský súd v súlade s vysloveným právnym názorom okresného súdu v napadnutom uznesení zistil, že všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného, uvedené v ustanovení § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona boli jednoznačne splnené. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odsúdený vykonal príslušnú požadovanú časť (dve tretiny) právoplatne uloženého a nariadeného nepodmiennečného trestu odňatia slobody dňa 28. februára 2025, a teda formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody týmto bola splnená.

Okresný súd správne vyhodnotil aj splnenie dvoch materiálnych podmienok, keď konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že možno preto od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal súd prvého stupňa všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne a riadne odôvodnenému záveru, že odsúdený plnením stanoveného programu zaobchádzania preukázal dostatočnú snahu po náprave a zmene životných hodnôt, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti.

Ako vyplynulo zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, nepodstatné nedostatky boli riešené pohovorom s pedagógom, príkazy a pokyny plnil, v kolektíve odsúdených bol nekonfliktný, bola mu uložená štyrikrát disciplinárna odmena, disciplinárny trest mu nebol uložený. Voľný čas využíval zmysluplne, v roku 2022 začal študovať trojročný študijný odbor „Mäsiar“, bol pracovne zaradený, kde si svoje pracovné povinnosti plnil zodpovedne, aktívne sa zapájal na vykonávaní činnosti pre ústav v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Program zaobchádzania nemá stanovený z dôvodu krátkeho obdobia vykonávania trestu odňatia slobody v ústave.

Prokurátor v rámci sťažnosti argumentoval predovšetkým nesplnením materiálnej podmienky spočívajúcej v očakávaní vedenia riadneho života po prepustení na slobodu, keď poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a jeho prognózy vedenia riadneho života do budúcnosti. V tejto súvislosti treba uviesť, že zo strany ústavu na výkon trestu bola resocializačná prognóza u odsúdeného bez relevantných a podložených úvah vyhodnotená ako menej priaznivá so stredným rizikom recidívy, avšak zo znaleckého posudku PhDr. Navrátilovej vyplynulo, že u odsúdeného nie je resocializačná prognóza nepriaznivá, za predpokladu, že odsúdený sa z trestu poučí. Tiež z registra trestov k osobe odsúdeného vyplývajú len tri záznamy, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, a v druhom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Uvedené skutočnosti preto vyvracajú ničím nepodložený záver ústavu o zvýšenom riziku recidívy u odsúdeného, navyše ak na podklade vykonaných dôkazov bol prijatý záver o polepšení odsúdeného. Ďalej je nutné zdôrazniť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a teda neexistuje zatiaľ negatívna skúsenosť s osobou odsúdeného, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok podmiennečného

prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody stanovených zákonom a súdom, pričom odsúdený si väčšinu trestu odňatia slobody už vykonal. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s rodinou, z ktorého možno vyvodíť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený si vytvoril predpoklady na zaradenie sa do spoločnosti po výkone trestu odňatia slobody a v zhode s názorom okresného súdu je u odsúdeného daná dostatočná záruka vedenia riadneho života po prepustení na slobodu.

K sťažnostnej námietke prokurátora ohľadom čiastočnej kritickosti odsúdeného k spáchanému skutku považuje krajský súd za potrebné uviesť, že odsúdený sa ku skutku priznal a oľutoval ho. Samotný fakt, že odsúdený nesúhlasil s výškou uloženého trestu, nemožno vyhodnotiť ako čiastočnú kritickosť k spáchanému skutku, keďže z neho nemožno v žiadnom prípade vyvodíť nekritický postoj odsúdeného k otázke spáchania trestného činu.

Napokon súd prvého stupňa správne na posilnenie účinku svojho rozhodnutia a dovŕšenia jeho nápravy, zohľadniac aj vyššie uvedené zistené nedostatky menej závažného charakteru, uložil odsúdenému popri primeranej skúšobnej dobe aj probačný dohľad nad jeho osobou, vrátane primeraných povinností, ktoré je odsúdený v rámci probačného dohľadu povinný splniť, s čím sa krajský súd rovnako v celom rozsahu stotožnil ako s primeranými opatreniami, ktoré majú dopomôcť k dovŕšeniu nápravy u odsúdeného a k tomu, aby na slobode viedol riadny život.

Napadnuté uznesenie okresného súdu je teda vecne správne a dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e j e** prípustná.